

»γνωστὰς παραδόσεις εἶναι Κρής, υἱὸς τοῦ Μίνωος καὶ πατὴρ τοῦ Ἰδομενέως· οὐδαμῶς
 »δὲ παρ' Ὀμήρῳ συνδέεται τὸ ὄνομα τοῦτο πρὸς παράδοσιν οἰανδήποτε περὶ κατακλυ-
 »σμοῦ. Ἡ μεταγενεστέρα παράδοσις ἢ ποιήσασα τὸν Δευκαλίωνα, κατὰ τινα πιθανῶς
 »ἀρχαίον Κρητικὸν μῦθον, ἤρωα τοῦ μεγάλου κατακλυσμοῦ, συνήψε τὸ ὄνομα τοῦτο πρὸς
 »τὸ τοῦ Προμηθέως καὶ τοῦ Ἑλλήνος, δι' οὓς κατωτέρω θέλομεν εἰπεῖ λόγους. Ἐν-
 »ταῦθα προσθέτομεν ἀπλῶς, ὅτι ἐκ τοῦ μεγάλου ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ ἐσώθη-
 »σαν, κατὰ τὸν μῦθον μόνοι, ὁ Δευκαλίων καὶ ἡ Πύρρα, ἐξ ὧν παρήχθη πάλιν τὸ ἀνθρώ-
 »πινον γένος. Ὁ Δευκαλίων δὲ ἐγένετο καὶ πατὴρ τοῦ Ἑλλήνος, ἐξ οὗ παρήχθη τὸ τῶν
 »Ἑλλήνων γένος.*]

Τοῦ Προμηθέως τούτου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἐπιμηθέως ἀπόγονος ἦτο ὁ
 ἀρχηγέτης τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους· διότι υἱὸς τοῦ Προμηθέως καὶ τῆς Πανδώρας ἦτο ὁ
 Δευκαλίων, θυγάτηρ δὲ τοῦ Ἐπιμηθέως ἢ Πύρρα, ἐκ δὲ τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρ-
 ρας ἐγεννήθη ὁ Ἑλλην. Ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας ἐπεκράτησεν εἰς τὴν γῆν
 ὑπερβολικὴ ἀσβεία· ὅθεν ὁ Ζεὺς ἀπεφάσισε νὰ καταστρέψῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, διὰ
 γενικοῦ κατακλυσμοῦ. Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἀδιάκοποι καὶ φοβεροὶ ὕετοι κατέκλυσαν ὅλην τὴν
 Ἑλλάδα, πλὴν τῶν ὑψηλοτέρων κορυφῶν τῶν ὄρεων, εἰς τὰς ὁποίας κατέφυγον ὀλίγοι
 τινὲς ἄνθρωποι. Ὁ κατακλυσμὸς οὗτος συνέβη βασιλεύοντος ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῦ Ὠγύγου,
 ἦτοι, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἐκείνων οἵτινες ἐπεχείρησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ χρονολο-
 γήσωσι τὰς μυθικὰς ταύτας παραδόσεις, τῷ 1796 πρὸ Χριστοῦ. Ὁ Δευκαλίων ἐσώθη μετὰ
 τῆς Πύρρας ἐντὸς κιβωτοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχε κατασκευάσει κατὰ προτροπὴν τοῦ πατρὸς
 του Προμηθέως· καὶ πλανηθεὶς ἐννέα ἡμέρας ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀπεβίβασθη ἐπὶ τέλους
 εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Παρνασσοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ζεὺς ἔστειλε τὸν Ἐρμῆν νὰ τὸν
 ἐρωτήσῃ τί ἔχει νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ, ὁ Δευκαλίων παρεκάλεσε νὰ τῷ στείλῃ, εἰ δυνατόν,
 ἀνθρώπους διὰ νὰ μὴ μείνῃ μόνος καὶ ἔρημος εἰς τὸν κόσμον. Τότε ὁ Ζεὺς παρήγγειλεν
 εἰς αὐτόν τε καὶ εἰς τὴν Πύρραν νὰ ρίψωσι λίθους εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν· καὶ οἱ μὲν λίθοι
 τῆς Πύρρας ἔγιναν γυναῖκες, οἱ δὲ λίθοι τοῦ Δευκαλίωνος ἄνδρες.

Ἐκ τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας ἐγεννήθη ὄχι μόνον ὁ Ἑλλην, ἀλλὰ καὶ
 ἄλλος υἱὸς, ὁ Ἀμφικτύων, ὅστις διετέλεσεν ἰδρυτὴς ἢ προστάτης τοῦ ἀμφικτυονικοῦ ἦτοι
 θρησκευτικοῦ τινος καὶ πολιτικοῦ τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν συνεδρίου, καὶ μία θυγάτηρ, ἡ
 Πρωτογένεια, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀεθλίου, ὅστις ἐτιμᾶτο ὡς προστάτης τῶν ἀγῶνων ἢ πανη-
 γύρεων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὁ δὲ Ἑλλην ἐγέννησε τρεῖς υἱούς, τὸν Δῶρον, τὸν Ζοῦ-
 θον καὶ τὸν Αἰόλον, καὶ διένειμε τὴν χώραν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων παίδων. Ὁ
 Αἰόλος ἐβασίλευσε τῆς Θεσσαλίας, ὁ Ζοῦθος τῆς Πελοποννήσου, γεννήσας ἐκ Κρεούσης
 τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτόχθονος ἤρωος τῆς Ἀττικῆς Ἐρεχθέως, δύο υἱούς, τὸν Ἀχαιὸν
 καὶ τὸν Ἴωνα· ὁ δὲ Δῶρος κατέλαβε τὴν χώραν ἣτις κεῖται ἀντικρὺ τῆς Πελοποννήσου,
 εἰς τὴν βόρειον παραλίαν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἑλλήνος οἱ κάτοικοι
 τῶν χωρῶν τούτων ὠνομάσθησαν Ἑλληνες, ἐκ δὲ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ ἔλαβον κατὰ
 διαφόρους χώρας τὰ διάφορα ὀνόματα· Αἰολεῖς, Ἀχαιοί, Ἴωνες καὶ Δωριεῖς. [Τὸ ὄνομα
 »Ἑλλην ὡς ὄνομα ἤρωος ἐπωνύμου ἦτοι ὡς ὄνομα γενάρχου τῶν Ἑλλήνων ἀνῆκει εἰς
 »χρόνους καθ' οὓς Ἑλλην ἢ Ἑλληνες κατέστη καθολικὸν ὄνομα τῆς φυλῆς ταύτης, καὶ διὰ
 »τοῦτο δὲν ὑπάρχει παρ' Ὀμήρῳ. Ἐν Ἰλιάδι Ἑλληνες καλοῦνται ὁ ἐν Φθίᾳ τῆς Θεσσα-
 »λίας οἰκῶν λαὸς τῶν Ἑλλήνων ἢ Μυρμιδόνων, ὧν ἡγεμῶν εἶναι ὁ Ἀχιλλεύς. Καὶ λέγον-
 »ται μὲν οἱ Ἑλληνες οὗτοι καὶ Πανέλληνες, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο δηλοῖ ἀπλῶς τὴν
 »ἐνωσιν τῶν Ἑλλήνων, αὐτοῦ δὴ τούτου τοῦ οὕτω καλουμένου λαοῦ τῆς Θεσσαλίας, ἐνωσιν
 »ἀπλῶς φυλετικὴν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς φυλῆς ταύτης. Ἐν Ὀδυσσεΐ τὸ ὄνομα

